

ПРОЖЕКТОР

ПОЛИТИКО-ИРОНИЧЕСКИ ЛИСТЪ.

Абонаментъ:

Годишно 50 броя . . . 4 лв.

Полугод. 25 броя . . . 2 лв.

Странство 6 лв.

БРОЙ 5 СТ.

ОБЯВЛЕНИЯ: На I стр. за единъ пѣтъ 10 ст. на дума, IV — 4 ст.; за повторение се прави отстъпка. Приставскитѣ по споразумѣние. Всичко въ прѣдплата Неплатени писма не се приематъ. Ръкописи назадъ не се връщатъ. Всичко що се отнася по вѣстника се адресира въ „Прожекторъ“ — Плѣвень.

ПОЗИВЪ

къмъ избирателитѣ отъ Плѣвненския окръгъ.

Господа избиратели,

Никога, колкото сега, страната ни не се е нуждаела отъ външенъ миръ и вътрѣшно спокойствие, за да се прѣдаде на творческа работа. Тѣкмо въ това врѣме, обаче, цѣлата държавна машина е спрѣна за да се произведатъ нови избори. За да даде възможностъ на стамболисти — радослависти — тончевисти, да управляватъ, Царѣтъ разтуря XV-то народно събрание. На 24 ноември народѣтъ избра депутати за XVI народно събрание. Коалиранитѣ три партии, които и днесъ управляватъ, получиша довѣрието едва на една трета частъ отъ гласувалитѣ избиратели: тѣ бѣха бламирани отъ народа и трѣбваше да си отидатъ. Новата камара не удобряваше тѣхнитѣ дѣла и тѣхната гибелна политика. Царѣтъ не поиска да се подчини на волята народна и рѣши да не се раздѣля съ своитѣ любими съвѣтници. Той распъди отъ народното събрание избраницитѣ народни и натовари сѣшитѣ, бламиранитѣ отъ народа управници, да произведатъ нови избори. И ето свикани сме пакъ да избираме народни прѣдставители на 23 февруарий за XVII нар. събрание. Като остави сѣшитѣ тѣхъ да произведатъ новитѣ избори, той явно иска да ги натрапи за управници. Той самъ се поставя въ конфликтъ съ волята на българския народъ, и има куража да извика отново на борба тоя народъ, съ надежда, че тоя пѣтъ Той ще побѣди. Е добръ! Народѣтъ трѣбва да си каже думата и то тѣй, шото никой вече да не смѣе да тѣпче волята му и да се подиграва съ върховното му право! Никога не е билъ тѣй резко слаганъ въпроса: Царската воля или Народната воля ще управлява съдбинитѣ на България! Моментѣтъ е рѣшителенъ — и падне ли побѣденъ въ тази борба народа, нека всички знаемъ какво ни чака: чака ни деспотизмъ, безправие и политически мракъ, чака ни потисничество и сѣсипия, вмѣсто напѣдѣкъ и благополучие. Побѣди ли обаче народѣтъ въ тази борба, тогава ще се постави всѣки на мѣстото му и само тогава ще може страната ни да се отърси отъ всички недъзи, които я разяждатъ и да трѣгне отново въ пѣтя на прогреса и благосъстоянието. Вече не се касае да печели тази или оная партия, а се касае да се види кой за напѣдѣкъ ще има надмошие. **Той или народѣтъ.** И само за това, гласувайте противъ днешното натрапено правителство.

Господа избиратели,

Днешнитѣ управници, които бѣха съучастници на Царя въ държавния превратъ на 16 юний и които прокарватъ своята политика, безъ да иматъ и до днесъ довѣрието на народа, вече употребяватъ всички срдства за да се задържатъ на власт. И съ насилия и съ беззакония, тѣ искатъ да си докаратъ едно болшинство, което да удобри всичкитѣ имъ дѣла до днесъ. И тѣ и царѣтъ иматъ нужда да бѣде одобрено отъ народа **тѣхното дѣло**, което тѣ заедно замислиха прѣди 16 юни и което тѣ доведоха до край, като докараха страната до днешното положение.

Тѣ сж уплашени отъ собственото си дѣло и искатъ да го впишатъ въ историята като дѣло на народа — за това имъ е тѣй нужна камара, която отъ името на народа да удобри и разтурването на балканския съюзъ, и нещастната гибелна война съ сѣрбитѣ и гърцитѣ, и Букурешкия миръ и Цариградския миръ. Иначе тия грозни и ужасни пакостни дѣла ще останатъ лично тѣхни и за тѣхъ тѣ ще трѣбва да отговарятъ. Е, добръ — тѣкмо за това гласувайте, противъ правителството, за да не се позволи на виновницитѣ да направятъ народа съучастникъ съ тѣхъ за нещастията, които сполетѣха България!

Господа избиратели,

Веднѣжъ бламирани отъ народа, днешнитѣ царюугодни управници знаятъ, че насилията и шайкитѣ не ще уплашатъ съзнателния български избирателъ, особено днесъ слѣдъ страшнитѣ изпитания на двѣ войни, Тѣ прѣдвиждатъ, че пакъ ще бждатъ бламирани, и за това прибѣгватъ до едно ново беззаконие и прѣстѣпление: тѣ сж нарѣдили да се произведатъ избори и въ новитѣ земи, които още не сж законно присѣдинени къмъ България, и кждѣто нѣма нито общини, нито училища, нито избирателни списъци, дѣто на турцитѣ е дадено съ Цариградския миръ право да не бждатъ български поданци 4 години и пр. Тѣ чакатъ отъ тамъ да имъ дойде болшинство. Тѣ искатъ съ гласѣтъ на 15—20 Гюмюрджински турци, чужди поданци, да задушатъ въ камарата истинското болшинство, изпратено отъ съзнателнитѣ български избиратели. Такова прѣстѣпление не е отбѣлѣзвано въ историята на никой народъ. И за това трѣбва съ още по голѣма енергия да се противопоставимъ на правителственитѣ кандидатури въ **стара България!**

Господа избиратели,

Грознитѣ послѣдствия отъ неразумната политика, която започва съ 16 юни, която ни скара съ нашата освободителка Русия и съ нейнитѣ приятели въ Европа, всичко вече виждаме. Но тѣзи послѣдствия не сж всичкитѣ; ще дойдатъ и други — може би още по-грозни. България е изоставена отъ всички, сѣсѣдитѣ ни се съюзяватъ срѣщу насъ, искренна помощ и подкрѣпа не виждаме отъ никждѣ; какво се готви противъ насъ, кждѣ отиваме и какво ни чака — на тия въпроси никой отъ днесъ управляющитѣ не може да ни отговори, защото и самитѣ виждаха, че доведоха страната до безсходно положение. А ний трѣбва да искаме сигуренъ миръ и да знаемъ всѣки моментъ кждѣ сме и на кждѣ отиваме. Сегашнитѣ управници, съ своята политика не ни носятъ нито вътрѣшенъ нито външенъ миръ. И за това тѣ трѣбва да получатъ още по-голѣмъ блямъ отъ народа за да си отидатъ и сторятъ пѣтъ на една политика тѣкмо противоположна на тѣхната. Тѣхното мѣсто е прѣдъ Държавния съдъ, който вече засѣдава и прѣдъ който тѣ трѣбва да отговарятъ за старитѣ си грѣхове. Тѣхъ ги чака новъ държавенъ съдъ за новитѣ имъ още по-голѣми грѣхове, и за това тѣй яростно днесъ тѣ се борятъ да си докаратъ болшинство, което да имъ опрости и старитѣ и новитѣ прѣстѣпления. Това е още едно основание за да не давате гласѣтъ си за тѣхнитѣ кандидати!

Господа избиратели,

Разтурянатъ камара не се хареса на Царя, защото тя явно не удобряваше политиката на неговото правителство. Но тя се указа лоша и за нроднитѣ интереси, защото въ нея многото дружбаши и тѣсни социалисти, отъ страхъ да не се разтури камарата и да изгубятъ многото мѣста, които бѣха спечелили, разколѣбаха се и въ рѣшителния моментъ гласуваха съ **бѣли бюлетини**. Като че ли народѣтъ ги бѣше пратилъ за да бждатъ безъ гласъ! Тази тѣхна постѣпка трѣбва да оцѣните и да ги лишите отъ вашето довѣрие, което тѣ не оправдаха!

Дайте гласѣтъ си за ония партии, които съ дѣлата си въ миналото сж доказали че се ръководятъ само отъ добръ разбираниитѣ интереси на страната; които сж спомогнали за пзди-

гането на България до оная висота на която тя стоеше до преди шест месеца; които сж зачитали законността и не сж потъпквали волята на българския народъ.

Дайте гласътъ си за ония партии, които ратуватъ и сж ратували за една политика на тѣсна дружба съ нашата освободителка, защото днесъ всички трѣбва да виждаме грознитѣ послѣдствия отъ противната политика: днесъ вече никой не може да ни посочи една по-правилна политика, защото жесто-

ко си изпатихме отъ момента когато днешнитѣ управници отидоха противъ съвѣтитѣ на Русия и вкараха България въ пѣтя на австрийската политика. — Дайте гласътъ си на Прогресивно-Либералната партия, която и въ вътрѣшната и въ външната политика е била винаги опрѣдѣлена и твърда въ своитѣ принципи.

Гласувайте за РОЗОВАТА кандидатна листа на Прогресивно-Либералната партия, а именно за г. г.

Александъръ Людсковъ отъ София.
Крачуновъ Ат. Коновъ отъ с. Дреново Ловч.
Цоню Брашляновъ отъ Плевенъ.
Георги Илиевъ отъ Луковитъ.
Симеонъ Шишковъ отъ Ловечъ.

Вѣлю Николовъ отъ с. Санадиново Никоп.
Павелъ п. Василиевъ отъ с. Видраре Тетев.
Игнатъ Вѣлчовъ отъ с. Тученица Плевен.
Тодоръ Ив. Бочовъ отъ с. Торосъ Луков.

Цв. Д. Ингилишки отъ с. Д. Митроп. Плев.
Велико Ангеловъ отъ с. Опанецъ. Плев.
Богданъ Дачовъ отъ с. Т. Тръстен. Никоп.
Тодоръ Ивановъ отъ с. Бъркачъ Плевен.

Прогресисти,

Като добри българи и съзнателни подържници на Прогресивно-Либералната партия, изпълнете дългътъ си на 23 февруарий. Кажете на вашитѣ съграждани отъ кждѣ дойдоха грознитѣ нещастия и спечалете сърцата имъ за единствената спасителна политика, на която вѣрно е служила и служи Прогресивно-Либералната партия.

Отъ окръжното бюро на Прогресивно-Либералната партия.

Рѣчьта на г. Д-ръ Даневъ произнесена на 19 февруари 1914 г. въ салона на дружество „Съгласие“ въ гр. Плевенъ (резюме).

Моята първа и последна дума е да хвърля погледъ върху миналитѣ събития, които бѣха съдбоносни за България. Всѣки опитъ да се хвърли свѣтлина е мъченъ, защото се иска безпристрастие, обаче, азъ като участникъ въ тѣзи събития ще се помѣча да имъ дамъ извѣстна свѣтлина. Моитѣ обяснения сж за онези обвинения, които се хвърлятъ върху кабинетитѣ Даневъ и Гешевъ. Тѣ сж неоснователни, и азъ ще докажа това, защото прибѣгнахме до крайностъ за разрѣшение на националния въпросъ!

Ний които минавахме прѣдъ очитѣ на българския народъ и външния свѣтъ за миролюбиво разрѣшение, ний искахме реформи въ Турция и можахме да ангажираме въ тѣхъ Русия и Австрия, респективно тройния съюзъ и тройното съглашение. За недоизкарването до край на тѣзи реформи сме виновни ний, като имъ прѣчехме и не бѣхме единодушни по този въпросъ. Освѣнъ това съгласието между Русия и Австрия по въпроса за санджакската линия се прѣмахна и Турция използва това несъгласие. Въ 1912 г. ние пакъ започнахме да настояваме за реформи въ Македония, но същеврѣменно виждахме, че не можемъ да очакваме отъ силитѣ за налагането имъ, защото Босненската криза изкопа яма между двѣтѣ групировки. Тогава ние се намѣрихме прѣдъ дѣлемата — войната. Обществено мнѣние започна да се вълнува, македонския въпросъ започна да се отразява вече злѣ финансово и икономически въ самата България. Ето защо ние въ края на краищата трѣбваше да хвърлимъ зара. Ние си зададохме въпроса: сме ли ние въ положение сами да мѣримъ силитѣ си съ противника? Трѣбваше бърже да си отговоримъ на тоя въпросъ, защото противника трѣскаво се готвеше. Ние сложихме тоя въпросъ на военитѣ за разрѣшение, и тѣ отговориха отрицателно. Слѣдователно ние трѣбваше да търсимъ съюзници, за да можемъ излѣзе побѣдителни въ борбата.

За разрѣшението на балканския въпросъ имаха интереси всички велики сили, но ние знаехме, че въ лицето на нашата освободителка ще намѣримъ съчувствие и помощъ. Тя намираще момента за не изгоденъ и ни съвѣтваше да не отваряме войната, но ние почнахме войната безъ нейно съгласие, и въпрѣки нейнитѣ съвѣти. Събитията вървѣха вихрено и ние потърсихме съюзници, каквито намѣрихме въ държавитѣ Сърбия и Гърция. На 28 февруари се подписа съюзнишкия договоръ съ Сърбия. Това бѣ за насъ грама-

денъ успѣхъ, защото Сърбия бѣ нашъ сериозенъ противникъ, който още въ Берлинския договоръ бѣше изявилъ прѣтѣнции за Македония. Съ договора на 28 февруари Сърбия дойде да признае $\frac{5}{6}$ отъ Македония за българска. Ние потърсихме помощъ и отъ Гърция, не защото тя е прѣдставлявала сила, а защото тя имаше симпатитѣ на цѣла Европа, които симпатии ни бѣха потрѣбни за изкарване на добъръ край дѣлото. Ние показнихме и Румъния да влѣзе въ съюза, обаче, тя отказа по двѣ причини. 1. Тя мислеше, че ние само говоримъ, както сме говорили много пѣти безъ да дѣйствуваме и защото бѣше увѣрена, че ще бждемъ бити. Войната започна защото имахме военната помощъ на съюзницитѣ ни и дипломатическата поддръжка на Русия. Слѣдъ обявяването на войната Русия страхувайки се за нашето бъдеще, защото вѣрваше, че ще бждемъ бити, наложи формулата за *ненамаляване територията на всяка отъ балканскитѣ държави, ако бждатъ бити отъ Турция*.

Слѣдъ първитѣ ни успѣхи — падането на Лозенъ-градъ и маршрута къмъ Люле-Бургасъ, Русия за да прѣсече желанието на нѣкои отъ великитѣ сили (Австрия) да ловятъ риба въ мѣтна вода наложи втората формула за *дезинтересованостъ* на великитѣ сили. Слѣдъ Люле-Бургазския бой Камилъ паша телеграфиралъ на царя, че желае миръ. Царя ни съобщи тази телеграма и ние поискахме мнението на главната квартира, като се отнесохме до съюзницитѣ да прѣдложатъ своитѣ условия. Обаче до като ставаше това, станаха сраженията при Чаталджа безъ наше знание.

Обвиняватъ ни защо не сме сключили миръ само ние съ Турция, да сме оставели съюзницитѣ.

Ние знаехме, че именно тогава ще дойде разгрома. Турция щѣше да трактува по отдѣлно съ съюзницитѣ противъ България, защото тя знаеше, че България ѝ е главния противникъ. Слѣдъ неуспѣшнитѣ сражения при Чаталджа, военнитѣ започнаха да искатъ не прѣменно прѣмирие. Въ прѣговоритѣ които водихме на Чаталджа, ние накарахме Турция да отвори всички черноморски пристанища. Получихме позволение да си служимъ съ линията, която минаваше покрай Одринъ. Турцитѣ искаха да можатъ да внесатъ храна въ Одринъ и нашитѣ военни бѣха съгласни на това, само и само примирие да се сключи, но азъ не позволихъ това. Цѣлия български народъ искаше не само Одринъ, но много още

друго, даже се чертаеше перспективата за Цариградъ, обаче ние желяехме само Одринъ и понеже Назимъ паша ми заяви, че Турция не може да се откаже отъ него, мира не се подписа на Чаталджа. Слѣдъ това се почнаха прѣговоритѣ въ Лондонъ. Истина тѣ се продължиха 50 дни, но това врѣме бѣ необходимо да се достави храна на войската, която до тогава се ползуваше отъ завладениятъ складове и да може да си почине. Но ние имахме прѣдъ себе си една Турция, която умѣе да протака. Въ Лондонъ прокарахме това, което никой не очакваше. Всички сили се съгласиха съ ликвидацията на Европейска турция, и че Одринъ трѣбва да бжде български.

Обаче революцията въ Турция, попрѣчи на това. Слѣдъ втората война мира въ Лондонъ осигуряване на България линията Еносъ — Мидия. Ние не можахме да искаме повече, защото щѣхме да отидемъ противъ цѣла Европа Румъния поиска линията Тутраканъ — Балчикъ. Ние не се съгласихме. Защо да ѝ дадемъ? Когато я канехме да влезе въ съюза тя отказа, а сега иска компенсация. Освѣнъ това, въпрѣки неутралитета си, тя пропушаше прѣзъ територията си оржжията на Турция. Ние имахме правото да не даваме, но нѣмахме силата да наложимъ. За това ние сложихме този въпросъ въ рацѣтѣ на великитѣ сили, които въ петербургъ рѣшиха да ѝ дадѣтъ само Силистра.

Господинъ Гешевъ по своя собствена причина си подаде оставката. Царя натовари мене да съставя кабинетъ. Азъ желяяхъ широкъ коалиционенъ кабинетъ, като заявихъ ясно политиката, която трѣбваше да води този кабинетъ; а именно: да накараме Сърбия да отиде на арбитражъ, и ако тя не иска да прибѣгнемъ до послѣдното срѣдство това го удобриха всички шефове на партиитѣ, обаче отказаха да влезатъ въ кабинета по дребнави съображения. Прѣхвърлянето на войскитѣ отъ Тракия въ Македония не криеше никакви задни мисли, а просто искахме да ги използваме, като добро дипломатическо срѣдство за да се въздѣйствува на Сърбия, която не желяеше да се подчини на договора. Това го заяви и Пашичъ въ скупщината. Азъ говорихъ на Сърби и Гърци високо, за да имъ направя впечатление за да отстъпятъ, обаче не съмъ билъ за войната. Азъ искамъ мирното разрѣшение на въпроса съ Сърбия, и слѣдъ това съ Гърция. На 1 юни азъ казахъ на сърбитѣ, че ако не се съгласятъ на арбитражъ, ще прибѣгна до крайностъ. Това заплашване сполучи, тѣ се съвзеха и се съгласиха на арбитражъ на

9 юни. На 15 юни въ тайното заседание на скупщината се рѣшило да отиде на арбитражъ Сърбия,

Ние накарахме Сърбия да отхвърли мисълта за невалидност на договора, а да се съгласятъ на арбитражъ.

Имахме два арбитража. 1) За една $\frac{1}{6}$ отъ Македония и 2) Всички въпроси които възникнатъ по изпълнението на договора. Ние се съгласихме на втория арбитражъ. Какъвто и да бѣше арбитража, той не можеше да се простира вънъ отъ визираната линия въ договора. Прѣди въпроса за арбитража, Русия ни помоли да се съгласимъ да отстъпимъ на Сърбия, Велесъ, Кратово и Кочане, обаче ние не се съгласихме. Ако надъ широка база се разбираше прѣдоставяне на Русия да дѣли Македония, тя нѣмаше защо да ни моли да отстъпимъ тритѣ града на Сърбия, а щѣше да ни го наложи, тъй като тогава и дава това право. На 9 юни, ние бѣхме осигорени че почнатата дипломатическа война бѣ свършена. Слѣдъ съгласието на Сърбия за арбитражъ, ние започнахме да готвимъ мемора си. На 16, азъ поканихъ и Малиновъ, да дойде съ насъ въ Петербургъ като делегатъ, обаче той отказа. На 13, ние получихме телеграма отъ Букурещъ, че въ случай на война Румъния ще навлезе, и понеже ние не искахме войната, а щѣхме да вървимъ на арбитражъ, ние не се плашихме отъ Румъния.

На 15 юни, азъ имахъ разговоръ съ Савова, като му казахъ, че въ понеделникъ или вторникъ заминавамъ за Петербургъ на арбитражъ, а той ми каза, че и той ще замине за 10 дни за Парижъ, тъй като тука нѣма работа. Слѣдъ този разговоръ можехъ ли азъ да се съмнявамъ, че слѣдъ нѣколко часа ще се даде заповѣдъ за настѣпване на войскитѣ. Азъ слѣдъ като се научихъ за атаката, дадохъ заповѣдъ за спираче, но даже слѣдъ моята заповѣдъ е имало друго правителство, което издавало заповѣди, които сж имали по-голяма сила.

На 18 се дава заповѣдъ на 4 армия да завземе Велесъ. Ние се намѣрихме прѣдъ единъ свършенъ фактъ, но защо не се оттеглихме? Ние това не направихме за доброто на България.

Ние декларирахме прѣдъ цѣлия свѣтъ, че българския народъ, на когото ний сме прѣдставители, не желае съюзническата война, и че тя се отвори отъ неотговорни фактори.

Ние махнахме тѣжината, която щѣше да падне върху България, че тя вѣроломно е нападнала своитѣ съюзници. Ние помолихме Русия да даде всичко само да спрѣ войната, и Русия прѣдложи границата по долината на рѣка Струма, а границата съ гърцитѣ такава, че Драма и Кавала оставаха наши, но Сърбия и Гърция не се съгласиха.

Русия не е виновна, че не ни е запазила, защото както на насъ бѣ позволено да отворимъ войната, така и на тѣхъ бѣ позволено да не се съгласяватъ. Въ края на крайщата тѣ щѣха по необходимостъ да се съгласятъ съ Руския проектъ, обаче ние тръгнахме по водитѣ на тройния съюзъ и Русия ни остави на произвола. Румъния, която виждаше, че България става велика съ Македония и Тракия, чакаше сгоденъ моментъ да унижи България и слѣдъ това да грабне голѣмъ късъ отъ нейната територия. Тенденцията на румънската политика бѣ да се съсипе България, затова каквито ще и отстъпки да и правехме тя нѣмаше да се откаже отъ крайната си цѣль да навлезе въ България, заедно съ Сърби и Гърци, и съ това да онищожи мощна България.

До 17 юни, ние извършихме едно велико дѣло, и това дѣло бѣ извършено съ помощта на Русия — тройното съглашение. Тѣзи които водятъ България по водитѣ на трой-

ния съюзъ, трѣбва добръ да процѣнятъ това, отъ гледна точка на нашитѣ интереси.

Нашитѣ съседни, упоени отъ своитѣ побѣди тероризиратъ българското население въ Македония, и до като тѣ продължаватъ това не може и да се мисли за добри отношения съ тѣхъ.

Въ областта на външната политика и за създаването на разни комбинации играе първа роля сѣлата, ето защо ние трѣбва да се заловимъ за вътрѣшна работа.

Трѣбва да има едно съединение между народа и правителството, а не както сега едно натрапническо правителство, за да може да се върви по пътя на вътрѣшното развитие.

Азъ крайно съжалявамъ, че едно правителство разтури двѣ камари. 16 Н. С. не трѣбваше да се разтури, защото по необходимостъ лѣвитѣ партии щѣха да съставятъ правителство.

Лѣвитѣ партии трѣбва открито да кажатъ ще управляватъ, или не, и съобразно съ отговора дайте имъ довѣрието си. Азъ съмъ за едно народно правителство, съставено отъ всички партии. Ние гледаме спокойно съдждатъ защото върваме въ здравия разсѣдъкъ на българския народъ, и че той ще види правата насока и ще трѣгне по нея. Нашето политическо вѣрою по външната ни политика е старото, тѣсно оединение съ Русия респективно тройното съглашение, и ние се радваме, че то е възприето и отъ нѣкой лѣви течения.

Общественото мнение трѣбва да даде да се разбере, че не е пътя на спасението съ Австрия, а напротивъ съ нашата Освободителка, то трѣбва да даде заслуженото на тѣзи, които изкопаха гроба на България.

(Бурни ржкоплѣскания съпроводиша рѣчта на г-нъ Даневъ.)

Слѣдъ г-нъ Даневъ, видния членъ отъ Земледѣлския съюзъ и бившъ народенъ прѣдставителъ Крачунъ Коновъ декларира, че се обявява за прогресивно-либералъ. Това той прави по слѣднитѣ съображения:

1) Че земледѣлския съюзъ е една сѣловна организация, а прѣуспѣването на народитѣ е въ тѣсното сътрудничество между всички класи.

2) Земледѣлския съюзъ е едно оржие на Драгиевци и Стамболийски, за да се реабилитиратъ и стигнатъ до министерското кресло.

3) Сдружаванieto на Стамболийски съ най-стария политически грѣшникъ Радославовъ, като му позволи състава на бюрото да бѣде неговъ.

4) Че за онова което наричатъ личенъ режимъ, най-много се е борила прогресивно-либералната партия, и че тя никога не е изпълнявала желанието на царя, като затова два пѣти си е давала оставката отъ властта.

5) Азъ намирамъ политиката на тѣсно приятелство съ тройното съглашение по згодна за интереситѣ на България.

Апелира къмъ всички земледѣлци да се откажатъ отъ Земледѣлския съюзъ и да се наредятъ подъ знамето на Прогресивно-либералната партия. (Шумни ржкоплѣскания и гласове браво! браво!...)

ХРОНИКА.

Жалко но фактъ. (Подъ горния надсловъ се получи въ редакцията ни слѣдното писмо).

Отъ нѣколко врѣме въ единъ отъ квартилитѣ на града ни се вършатъ твърдѣ некресиви работи отъ единъ господинъ офицеръ съ една малолѣтна ученичка изъ Видинскитѣ села. Тия персони сж били на нѣколко пѣти забѣлѣзвани отъ околни сѣсѣди, които сж прѣминавали границитѣ на търпението. Въпросната ученичка често пѣти съ

учебници или инструментъ за свирене въ рѣчка е посѣщавала квартирата на господинъ офицера, кждѣто е прѣстоявала цѣли часове. Името на ученичката за сега замѣлчаваме, като мислимъ, че това ще ѝ послужи за урокъ, а господству офицера прѣдупрѣждаваме за прѣвт и послѣдентъ пѣтъ да бѣже малко по-внимателенъ въ тия си отношения, защото Плѣвентъ още не е надминалъ „Содомъ и Гомора“, кждѣто могатъ да се вършатъ работи отъ подобенъ характеръ и то почти прѣдъ лицето на обществото. Иначе нека знае, че ще бѣдемъ принудени да изложимъ на публично внимание тѣзи му прѣстѣпия, спорѣдъ нашитѣ закони, отношения.

Правителството насила взема оппозиционитѣ бюлетини. На 18/II т. год. въ 3 часа слѣдъ обѣдъ, на 3 километра отъ града Луковитъ, въ гората на шосето за Черв. Брѣгъ двама полицейски стражари нападнали на пътя Иванъ Атанасовъ и бившия Луковитски градски кметъ Йото В. Щипаловъ, прогнѣсисти, и слѣдъ едно сражение, побѣдителитѣ се оттеглили съ плячката 4 връзки бюлетини. Б. р. Полицията е поставена, да пазии имота и живота на всѣкого, а тя напротивъ, причаква по гори и пѣтища хората да ги обира безразборно. Ний вѣрваме че г-нъ Радославовъ ще ги повиши за тия имъ подвизи и пехливанлъци.

На 19 т. м. г. Д-ръ Ст. Даневъ, държа своята прѣдизборна политическа рѣчъ въ салона на Друж. „Съгласие“, който буквално бѣ прѣпълненъ отъ маса слушатели, а особено отъ селяни.

Рѣчта на г. Даневъ бѣ изслушана отъ всички съ особено внимание, безъ никакви инциденти. Всѣки вѣрваме отъ слушателитѣ можа да си направи свои умозаключения, кой е виновника за погрома на България.

Г-нъ Даневъ бѣ блѣскаво посрѣщнатъ и изпратенъ до желѣзнопътната гара, отъ двойтѣмъ отрядния фактъ, който плѣвенци показаха съ своето вѣздържание и внимателно изслушване рѣчта на блѣжията държавникъ до край, безъ обаче да станеха ни най-малки инциденти или други гатмешници, каквито се направиха въ Видинъ. Шерлатанската и продажна жълта преса прибърза да съобщи, съ тѣлсти букви че г-нъ Даневъ билъ освириканъ въ Видинъ.

Грѣхъ ще бѣже ако въ случая испустнемъ и не похвалимъ полицията, която на всѣкъждѣ бѣше и спази реда и тишината, както въ града, а така сжщо и на гарата. Дѣно всѣкога и на всѣкъждѣ бѣже тъй примѣрна нашата полиция.

Въ сжщия денъ и съ сжщия тренъ дойде и г. Хр. Ив. Поповъ, министеръ на правосѣдието, когото причакаха на гарата съ автомобилъ г. Окр. Управителъ, Градския кметъ и лидера на либералитѣ г. Н. Кръстановъ, г. Поповъ на 19 сутринята, заедно съ Окр. Управителъ, съ автомобилъ, замина за Ловечъ, обаче, по поврѣждане на автомобилъ, се върнаха и Ловченци се лишиха отъ рѣчта която щѣше да имъ каже г-нъ Поповъ като министеръ, а я използваха плѣвенци, но пъкъ тѣ се лишиха отъ рѣчитѣ, които бѣха стѣкмили лидеритѣ на Плѣвенската Либ. Концентрация г. г. Н. Кръстановъ, Б. Каракашевъ и Ев. Обовъ. Да знаемъ пъкъ ние плѣвенци, рѣчи слѣдъ рѣчи ни се готвятъ и държатъ, стига само да ни се готве да слушаме. Ние съжаляваме защо г. Поповъ не държа рѣчта си въ салона на Бр. Калпазанови, та като знаеха слушателитѣ, че слѣдъ рѣчта ще има кинематографическо прѣдставление, щѣха да се стѣкатъ повечко и тогава той щѣше да има по-голямъ куражъ и рѣчта му щѣше да произведе по-голямъ ефектъ, макаръ и приотвезе Ловечъ. Желателно е Либералната концентрация да бѣде по-внимателна за въ бѣдаше, та при такива случаи да не излага своитѣ министри и имъ звѣнти гласа отъ празднота, а да бѣже натѣпканъ, както при рѣчта на Даневъ. Това нѣщога тѣ могатъ го дѣлти само чрѣзъ кинематографа. Не ще е злѣ Концентрацията да достави на Д-во „Съгласие“, отъ крадения милионъ, единъ кинематографъ, та когато прави концентрацията събраията си, да се даватъ на слушателитѣ и кинематографически прѣдставления. Само по този начинъ ще може Либералната концентрация да привлече по-вече слушатели, иначе не ѝ не.

ПРОДАВА СЕ кжца едноетажна, построена на 144 кв. метра удобна да живеят три семейства, всичко съ отделна кухня. Маза 50 кв. м. и 9 стаи.

Желающитѣ да я купятъ, да се отнесатъ за споразумение и прѣглеждане до Бюро Караивановъ & Рачевъ, ул. Александровска, близо до Мавзолея, въ сжѣдство съ Аптеката на г. Г. х. Стефановъ — Плѣвенъ.

Да се прочете!

Съобщавамъ за знание на г. г. клиентитѣ си отъ града и провинцията, че прѣмѣстихъ фотографското си ателие срѣщу Телеграфо-почтенската станция въ домътъ на г. Илия Тонковъ.

Надѣвамъ се за добра клиента

ЗАБЪЛ. Същевременно увеличавамъ отъ малки стари портрети въ естествена величина — цѣни умѣрени.

Съ почитание:

М. Серафимовъ
фотографъ.

Б Ю Р О

Караивановъ & Рачевъ

Прѣдставителство,
Търговия и Посрѣдничество
Плѣвенъ

ул. Александровска, близо до Мавзолея, въ сжѣдство съ Аптеката на г. Георги х. Стефановъ.

Нуждающитѣ се, могатъ да се обръщатъ за всичко, прѣвъ работното време направо въ контората му.

Балканска Банка

(Безименно дружество)

Капиталъ напълно внесенъ 6,000,000 л. зл.

Центрило сѣдѣще

Клонове въ: Балчикъ, Бургасъ, Пловдивъ, Плѣвенъ, Русе, Варна, Видинъ. Кореспонденти въ всичкитѣ по-важни мѣстотронове въ България и странство.

Прѣпоръчва услугитѣ си за всѣкакви банкови операции.

ПРИЕМА ВЛОГОВЕ:

На безсроченъ влогъ 4 и половина на сто год.
На срокъ 6 мѣсеца; по 5 на сто годишно.
За влогове съ по-дълъгъ срокъ по особено споразумение.

Плѣвенски клонъ

Най-благоприятни условия за търговски кредитъ.
Международни банкови операции и прѣвеждания на суми.

Подпомага експорта-импорта и крупнитѣ прѣдприятия.

Продавамъ първо-класни дърва

ЗА ГОРЕНЕ

нарѣзани, нацѣпени, съ прѣвозъ
19 лв. куб. метъръ

Жикола Сава Ивановъ.

БИРАРИЯ

Кафене и Гостилница

въ новопостроеното здание на Г-жа Парашкевица Милова на мѣстото на бившия хотелъ „София“

Г. Р. ПЛѢВЕНЪ.

Съ настоящето си честъ имаме да съобщимъ на всички наши бивши посетители, а така също и на пътниците, които посѣщаватъ гр. Плѣвенъ, че отъ началото на текущата 1914 година открихме Бирария, кафене и гостилница, където посетителитѣ винаги ще намѣрятъ старо отлѣжало пиво, съ прѣсни закуски, кафе чай и добра кухня при особена чистота, бърза и акуратна прислуга и умѣрени цѣни

Съдържатели:

Димитръ Ст. Писаревски & Нв. Начевъ.

Бивши съдържатели на кафене „Руски Царъ“.

Важно

за г. г. посетителитѣ на г. Плѣвенъ.

Честъ имаме да съобщимъ на г. г. посетителитѣ на гр. Плѣвенъ, че отъ 20 януарий 1914 г. отворихме новопостроения на мѣстото на бившия хотелъ „София“

Хотелъ „Санъ-Петербургъ“

на улица Александровска, най-модерно мебелиранъ съ съвършено нови мебели.

Освѣтъ стаятъ за прѣходящи пътници, има специални такива и за пътниците (комисионери), съ телефонъ на разположение.

Цѣни умѣрени,

бърза и акуратна прислуга

Въ очакване на многобройни посетители,

съ почитание:

Петръ Стояновъ

(бившъ хотелиеръ въ гр. Никополъ)

& Захарий Г. Ванчевъ.

БОРДО въ Плѣвенъ

ВЪ СКЛАДА НА

Мавродиевъ & Моротановъ.

Истински Бордо бѣли и червени вина, Коняци французки и нашенски. Пелинъ светогорски. Ликиори французки. Мѣстъ рефенирана. Сливовица къстендилска. Вермугъ италиански и всички други спиртни напитки.

Продажба на едро и дѣлно

на литри и бутилки

Експортъ на всѣкъдѣ.

Цѣни кой износи.

Прѣискорантъ до поискване.

ВЪ ТЕХНИЧЕСКАТА ИНДУСТРИАЛНА РАБОТИЛНИЦА НА СЖИТЪ,

която е подъ управлението на И. Бремъ се изработватъ всички винарски уреди и апарати. Новитѣ мѣрки, бакърени издѣлия, желѣзарски мебели и подобни тѣмъ прѣдмети. Парна и водна инсталация. Поставяме грѣмоотводи. Покриваме здания съ цинкъ, ламарина и орнаменти. Работимъ казани „Егротъ“ и Холандски филтри.

Приемаме поръчки.

Работници отъ нѣмско

Работа чиста и

най-износи условия.

Печатницата

на
Сл. Игнатовъ & Цв. Ангеловъ
ПЛѢВЕНЪ

Работи на най-износи цѣни.

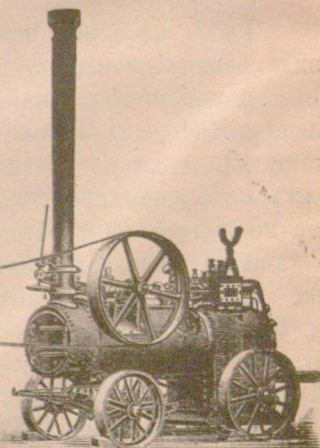
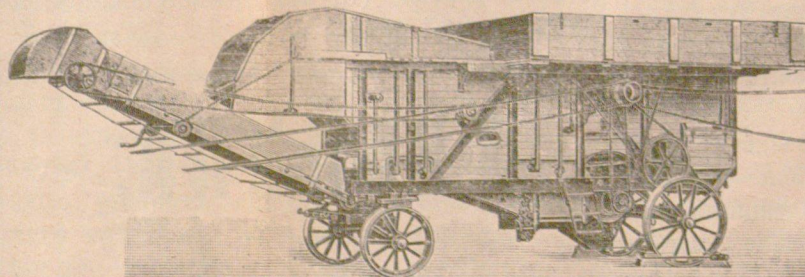
Кр. Коланджиевъ & Синъ - Плѣвенъ.

СКЛАДЪ

отъ разни землерѣйчески машини, плугове и други.

Телефонъ № 64.

За телеграми: Коланджиевъ.

Прѣдставителство и складъ на най-солиднитѣ и най-усѣвършенствовани Германски вършачки „Фелтеръ“, приспособени за нашитѣ условия. — Продадени въ 4 години повече отъ 80 гарнитури вършачки въ Търновски и Плѣвенски окръгъ, Бѣлослатинска и Орѣховска околия, които сж дали най-добри резултати прѣдъ всички други.

Складъ и прѣдставителство на прочутитѣ плугове „ЕБЕРХАРТЪ“ марка Глиганъ. Плугове трупици, кукурузотрошачки, вѣялки и разни други машини.

Цѣни и условия износи, дълги срокове за изплащане.